

[Justitsministeren.]

det skulde være muligt ved en Henstilling til de Dommere, der den Gang var over 70 Aar gamle — i alt 14 —, at faa dem til frivillig at søge deres Afsked. Men dette Forsøg mislykkedes, idet kun 6 af de 14 Dommere viste sig imødekommende overfor min Henstilling. Dette har medført, at Lovgivningsmagten gennemfører en generel Regel om tvungen Afsked for Dommere, naar de fylder 70 Aar, idet der ikke er nogen Mening i, at man kun skal kunne afskedige saadanne gamle Dommere mod at give dem deres fulde Løn i Pension og derved skabe Dommerne et Pensionsprivilegium, som ikke har nogen Rimelighed og ej heller nogen Hjemmel i Grundloven. Dommere har ikke ved deres Ansættelse faaet nogen berettiget Forventning om, at de skal faa deres fulde Gage udbetalt af Staten lige til deres Dødsdag — om de saa blev 100 Aar gamle.

Jeg skal endelig tilføje, at den nugældende Ordning ogsaa har medført den Ulempe, at Gennemsnitsalderen for dem, der første Gang ansættes som Underretsdommere udenfor København, er over 50 Aar, hvilket utvivlsomt maa anses for en uheldig og urimelig Tilstand.

I Henhold hertil skal jeg anbefale dette Forslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Lempelse i Beskatningen til Staten for nyopførte Bygninger.

Valg blev: *J. Chr. Jensen, Einer Jensen, Jens Sørensen (Smørum), Marinus Sørensen, Hans Hansen (Usserød), Villumsen, Rasmussen (Gylling), Jørgen Jørgensen, Pinholt, Elgaard, Brorsen, Edvard Sørensen, Grathwohl, Viggo Hansen og C. J. F. Sven.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Beslutning af Folketinget om Henvisning til Landbrugsministerens Undersøgelse af et i Folketinget indbragt Andragende.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at det foreliggende Forslag til Beslutning

underkastes een Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg mit Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Biografteatervæsenets Ordning.

Justitsministeren (Zahle): Det var jo en meget venlig Behandling, nærværende Lovforslag i Gaar fik af Partiernes ærede Ordførere, men der blev dog yret Tvivl og Betænkeligheder paa visse Punkter, og efter at have takket for al Venligheden skal jeg vende mig imod disse Indvendinger og gøre dem til Genstand for de Betragtninger, som jeg naturligt maa anstille.

Der er for det første § 2, 3die Stykke, hvori det hedder:

„Saafremt et Biografteater giver et Overskud, der væsentlig overstiger, hvad der maa anses for rimeligt Vederlag for Bevillingshaverens Virksomhed og Risiko og passende Forrentning af den i Teatret anbragte Kapital, kan Justitsministeren paalægge Bevillingshaveren at yde Tilskud til Institutioner med almennyttigt Formaal. Tilskuddet fastsættes til et bestemt Beløb for et Aar ad Gangen paa Grundlag af de i § 10 omhandlede Indberetninger.“

Man vil se, at det er en Paragraf, ifølge hvilken man kun med stor Forsigtighed kan paalægge, at der ydes Tilskud. Imidlertid var dog baade det ærede Medlem Hr. Lundberg og i forstærket Grad det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen betænkelige ved, at en saadan Bestemmelse overhovedet blev givet. Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen sagde, at ligesom andre Samfundsborgere betalte jo den, som havde faaet Bevilling til at drive et Filmteater, sin Skat og andre Afgifter, og naar han gjorde det, maatte han i øvrigt være fri Mand. Den Betragtning maa jeg anse for at være principielt forkert. Bevillingshaveren er ikke en almindelig erhvervsdrivende Samfundsborger. Han er en Monopolhaver, han forvalter et Monopol for Staten. De Indtægter, han har, skyldes, at man har givet ham et Monopol, og naar han oppebærer en rimelig Løn derfor, maa det egentlig være, hvad han har Krav paa. Hvis han tjener, lad mig sige to Gange saa meget som en Højesteretsdommers Løn paa at administrere et saadant Monopol for